

NAGYPÉNTÉK**A év**

1 – 3 oldal

Olv.: Iz 52,13-53,12 – Zsid 4,14-16,5,7-9 – Jn 18,1-19,42
 AZ ÚR SZENVEDÉSÉNEK ÜNNEPLÉSE

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Istenünk! Te az ősbűnnek az egész emberi nemre átszálló örökségét, a halált legyőzted Szent Fiadnak, a mi Urunk Jézus Krisztusnak szenvedésével. Add, hogy mi, akik Hozzá hasonlókká váltunk, - miként emberi természetünk révén hordozzuk a földi ember képét, - kegyelmétől megszentelve a mennyei ember képét is hordozhassuk, Krisztus, a mi Urunk által.
+ A M E N +

Ünneplésünk bevezetése

Isten hozta a Testvéreket ezen a mai estén! Együttlétünk három részből áll. *Első részben* Isten szavát hallhatjuk, majd a passiót énekeljük. Lélekben Jézus szenvedéstörténetébe kapcsolódunk. Aztán egyetemes könyörgéseket mondunk a világ minden pontján élő emberekért. *Második része* ünneplésünknek a kereszt hódolata. *Végül* az úgynevezett „csonkamiseként” szentáldozáshoz járulhatunk.

Könyörgések bevezetése

Valaki kivonhatja magát Jézus szenvedéstörténetének üzenete alól. Ha az ember enged, akkor Isten segítségével legyőzhet az ember minden korlátot és van remény arra, hogy Isten szeretete egygyé forraszt, egybe ölel bennünket. Most könyörgünk! Kevesen, vagy sokan? A Bibliában vannak vigasztaló történetek. Isten - kevesek imádsága, kevesek könyörgése, kérése hatására - kegyelmes.

Szentbeszéd a kereszt hódolatához

Kedves Testvérek!

Íme, a szent keresztfa!”

Ezen az estén széles e világon elhangzik ez a hívó szó:

„Íme, a szent keresztfa, rajta függött a világ Üdvözítője! Jöjjetek, imádjuk!”

2011-ben Európában mintha szeretnék az emberek - legalábbis a többségük - kiiktatni ezt a jelet. Templomok tornyain láthatók, templomok falain is, utak mellett is láthatók még keresztetek, nyakláncon is hordjuk. De mintha nem lenne helye Krisztusnak - a Megváltónak, a kereszten értünk szenvedő és meghalt Krisztusnak - a szívünkben, az életünkben. Nagy Konstantin látomásában keresztet látott: „*E jelben győzni fogsz!*” Szent Ágoston a dicső római birodalom végnapjain és a korai középkor diadalmas kezdete közötti mezsgyén, a köztes időben mondja ki ezt az igazságot: „*Áll a kereszt, míg mozog a föld.*” Egy festőművész ezt az igazságot úgy fejezte ki: „*A kereszt árnyéka rávetül a földre.*” Korok jönnek, mennek, eszmék, ideológiák föltűnnek, aztán elsüllyednek, de a kereszt árnyéka rávetül a földre.

Európa mindent a kereszténységnek köszönhet!

Ezen a mai estén itt Európában érdemes elgondolkodnunk azon, miért is jutottunk ide. Hiszen Európa mindent a keresztnek köszönhet. Az emberiség a civilizációját a kereszténységnek

köszönheti, annak a kereszténységnek, amely a kereszten értünk meghalt Jézus szívéből született, amely Jézus Krisztus értünk hozott áldozatából született. Hiszen a kereszténység volt az, amely felszabadította az embereket, amely elindította az embereket, hogy kutassák a világ titkát. Létrehozott az emberiség egy olyan civilizációt, amely meghatározta az egész világ sorsát. Most mintha el akarná felejteni ezt a jótéteményt. Ilyenokról hallunk, hogy nincs helye a kereszt üzenetének az európai népek történetében. Itt nálunk Magyarországon is egyesek fanyalognak, ha a kereszténységre, a kereszténység értékeire, ajándékaira hivatkozunk.

A kereszt megváltásunk titka!

A kereszt annak a szenvedésnek jele, amelyben elrejtve ismerheti meg az ember a megváltást.

A szenvedésben elrejtett megváltás titkával szembesülünk ezen a mai estén.

Nekünk, akik még itt vagyunk, el kell gondolkodni azon, hogy a kereszt és a szenvedés összetartozik. El kell gondolkodni azon, hogy a kereszt és Krisztus összetartozik, és ha az Egyház Krisztus titokzatos teste és mi alkotjuk ezt a közösséget, akkor a kereszt és az Egyház összetartozik. A kereszt és a hívő ember összetartozik. ***A szenvedés hozzátartozik az Egyház életéhez.***

Jézus a felebaráti szeretet parancsát állítja a középpontba!

Jézus azt mondja, veletek vagyok a világ végezetéig, de azt nem mondta, hogy megóv és megvéd bennünket minden szenvedéstől és a megpróbáltatásoktól. Amikor Jézus az ember új életéről beszél, erről az egészen újról, amely megváltoztatta a pogány gondolkodást, akkor azt mondja, hogy ti sírtok, a világ meg örül. Ti szomorkodtok, a világ meg ujjong. Amikor Jézus az ember új küldetéséről beszél és a felebaráti szeretet parancsolatát állítja a középpontba, akkor azt mondja: „Boldogok, akik üldözést szenvednek az igazságért!” Azt mondja: „Szeressétek egymást, amint Én szerettelek titeket!” „Szeressétek ellenségeiteket, imádkozzatok üldözőitekért!” „Ha valaki megüti a jobb arcodat, tartsd oda a másikat is!” „Ha valaki kívánja a palástodat, akkor add oda a köntösöd is!”

El kell gondolkodni azon, hogy ez a fajta gondolkodás mi módon alakította át az ember természetét? Mi módon határozza meg az ember életét? El kell gondolkodni azon, hogy a hívő ember a keresztség révén Krisztus halálába temetkezik el. El kell gondolkodnunk azon, hogy amikor ünnepeünk, akkor a halálodat hirdetjük Urunk és hittel valljuk föltámadásodat, amíg el nem jössz.

***A hívő ember életéhez hozzátartozik a szenvedés.
Másképpen lehetetlen kapcsolatot teremteni egymással.***

Ha nem tudjuk ezt a gondolkodást, ezt a magatartást magunkévá tenni, akkor egymással harcba szállunk. Arra is kell gondolni, hogy az Egyház, amelynek a létéhez hozzátartozik a szenvedés, Krisztus szenvedéséhez csatlakozik. Pál apostol mondja: „Testemben kiegészítem, ami Krisztus szenvedéséből még hiányzik.” Bizony, ha ezekkel a kérdésekkel szembesülünk, akkor meg kell fontolnunk, hogy nekünk hívő embereknek milyen magatartást kell tanúsítanunk. Egy biztos, hogy nem lehet kételkedve, hitetlenkedve, kapkodva ezzel a kérdéssel szembesülni. Gondoljunk az apostolra. Megint csak Pál apostolt idézem, aki bízott bennünket, hogy

***a mi szenvedésünket kapcsoljuk oda Krisztus szenvedéséhez.
Krisztus az által a világ megváltója, hogy értünk szenved és értünk meghal.***

„Saul, Saul, miért üldözöl Engem?” „Ki vagy te Uram?” „Én vagyok Jézus, akit te üldözöl.” Nem lehet kételkedve, bizonytalankodva, tiltakozva ezzel az igazsággal mit kezdeni.

Testvérek!

Krisztus a világ végezetéig vajúdik ebben a világban!

Úgy gondolom, hogy ezen a mai estén, amikor ezt a keresztet felállítják és hívnak bennünket, hogy föltekintsünk Krisztusra, aki az élet szerzője, aki a világ végezetéig vajúdik ebben a világban, mert csak a szenvedésével, áldozatával, az ő sebei által szabadulunk meg. Ha az Egyház Krisztus titokzatos teste, és ha mi ennek az Egyháznak a tagjai vagyunk, akkor

el kell vállalnunk ezt a vajúdást, amely mindenképpen az életet szolgálja, valahogy úgy, mint a szülő asszony, aki fájdalmai közepette tudja, hogy új élet születik.

Lehet, hogy a kereszténység a jövőben nem európai kereszténység lesz. Ez mennyire jó, vagy mennyire rossz? Nyilvánvaló, a kereszténység nem európai, de az biztos, hogy először Európa gondolkodása változott meg és ezt az új szemléletet vitték el a követek, a küldöttek, a tanúk a világ legkülönbözőbb pontjaira. Ma mintha azt tapasztalnánk, hogy a kereszténységnek inkább Dél-Amerikában, inkább Afrikában van jövője. Szomorkodjunk e miatt, örüljünk ennek? Biztos az, hogy Krisztus mindenkiért lett emberré, Krisztus mindenkit megváltott szenvedésével és halálával. Mi Európaiak mintha elfelejtettük volna, hogy honnan is források a mi új gondolkodásunk, a mi új életünk. Lehet, hogy majd Afrikából, Dél-Amerikából, más földrészekről hozzák vissza ennek az üzenetnek az igazságát.

Ma nagypénteken mi itt Magyarországon, ahol megfogyatkozott a hit, ahol a vallásgyakorlataink idegenné váltak az emberek legtöbbje számára, mi higgyünk abban, hogy Jézus Krisztus nekünk törekeny embereknek megmutatja az élet útját. Jézus ebben a világban, ahol szinte mindent meghatároz a hatalom, ahol az embereknek szinte egyetlen vágya van, miképpen lehet uralomra jutni,

ebben a világban Jézus megmutatja: Az Istennel való egyenlőségét nem tartja olyanak, amihez feltétlenül ragaszkodik, hanem nekünk szolgál, minket szolgál.

Ebben a szolgálatban rejti el a hatalmát, az uralmát,
ami az egyetlen lehetősége az embernek.
Kövessük ebben Krisztust!
Gondoljunk arra: nem lehet külön a tanítvány Mesterénél.
Nem lehet külön a szolga Uránál.
Ha Jézustól megtanultuk, mit jelent egymásért élni,
***akkor éppen a kereszt jele bátorít bennünket arra,
hogy egymást szolgáljuk és ebben teljesedjen ki az életünk.***

Most itt ebben a kicsiny kápolnában fejezzük ki hódolatunkat a kereszttel, hogy felállunk és egy rövidke csendben szembesülünk a kereszttel.

ÁLDÁS:

Mennyei Atyánk, szent Fiad halálát a te néped saját feltámadásának reményében ünnepelte. Kérjük, áradjon népedre bőséges áldásod, nyerjen bocsánatot. Részesüljön vigasztalásban. Szent hite növekedjék és jusson el az örök üdvösségre Krisztus, a mi Urunk által.

+ A M E N +